

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
ΜΗΛΙΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ,
Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ο Μικρός Πρίγκιπας συναντάει τη Μύρτιδα...

Ο Μικρός Πρίγκιπας βρέθηκε στη Γη. Έναν υπέροχο πανέμορφο πλανήτη, με ωκεανούς, θάλασσες και πολλά λουλούδια... Εντυπωσιασμένος από την ομορφιά του πλανήτη αυτού, ενθουσιάστηκε όχι μόνο με το μέγεθος αλλά και το πλήθος χωρών, με τους πολλούς ανθρώπους. Ακολουθώντας την εντολή του γεωγράφου που δεν ήξερε γεωγραφία (που τον είχε συναντήσει σε έναν αστεροειδή πριν φτάσει στη γη) προχωρούσε. Αφού εξερεύνησε την Ασία, έφτασε στην Ελλάδα.

Βρέθηκε πρώτα πρώτα στην Αθήνα. Η Αθήνα, ήταν μια πόλη έρημη αλλά με μεγάλα κτίρια. Ο Μικρός Πρίγκιπας δεν είχε ξαναδει τόσο ωραία κτίρια. Παρόλο που είχε δει λογής είδη σπιτιών στις ασιατικές χώρες, πρώτη φορά έβλεπε στη ζωή του τόση ομορφιά.

Μα καθώς απολάμβανε το πανέμορφο τοπίο που είχε ξεδιπλωθεί μπροστά του, άκουσε κάτι ψιλές φωνούλες. Κλάματα του φάνταζαν. Χωρίς δεύτερη σκέψη, έσπευσε να βοηθήσει αυτόν που έκλαιγε.

Σε λίγο είδε μπροστά του να κλαίει με παράπονο ένα μικρό κοριτσάκι δέκα περίπου χρόνων. Το κορίτσι, καθισμένο στα σκαλιά ενός σπιτιού, μόλις είδε το Μικρό Πρίγκιπα, κούρνιασε φοβισμένο σε μια γωνιά της πόρτας.

- Μη φοβάσαι, δε θα σε πειράξω, είπε ο Μικρός Πρίγκιπας, να βοηθήσω θέλω. Πώς σε λένε;
- Μ...Μ... Μύρτιδα... απάντησε φοβισμένα και αδύναμα το κοριτσάκι. Εσένα;
- Αααα... εγώ; Εγώ είμαι ο Μικρός Πρίγκιπας. Θες να παίξουμε Μύρτιδα;
- Δεν μπορώ. Είμαι άρρωστη.
- Αυτό δε με πειράζει, απάντησε ο Μικρός Πρίγκιπας.
- Από πού είσαι; ρώτησε το κοριτσάκι, που άρχισε να παίρνει θάρρος από το παράξενο αθώο πλασματάκι που είχε απέναντί της. Τα ρούχα σου μοιάζουν διαφορετικά. Είσαι από τη Θήβα; Από τη Σπάρτη; Μήπως είσαι ...;
- Όχι, όχι δεν ξέρω τι μου λες... Εγώ...
- Πόλεις είναι, κουτέ... Πόλεις ελληνικές, τον διέκοψε η Μύρτιδα. Μα σε διέκοψα, τι έλεγες;
- Εγώ είμαι από άλλο πλανήτη, που βρίσκεται σε άλλο γαλαξία. Εδώ τι είναι;
- Αααα, ούτε αυτό δεν ξέρεις; Εδώ είναι η Αθήνα. Η Αθήνα του Περικλή!
- Ποιος είναι αυτός πάλι; ρώτησε ξαφνιασμένος ο Μικρός Πρίγκιπας. Γιατί του ανήκει η Αθήνα;
- Άκου Μικρέ Πρίγκιπα... Όταν λέμε η Αθήνα του Περικλή δεν εννοούμε ότι του ανήκει, αλλά εννοούμε ότι είναι ο ηγέτης εδώ, του απάντησε ξεθαρρεύοντας η Μύρτιδα.

Ο Μικρός Πρίγκιπας δεν κατάλαβε τι σημαίνει “ηγέτης”, κι έτσι βλέποντας πως η Μύρτιδα θα του λύσει τις απορίες, τη ρώτησε:

- Τι σημαίνει “ηγέτης”;
- “Ηγέτης” σημαίνει αυτός που κυβερνά, με ειρηνικό τρόπο όμως, όχι σαν τους τυράννους.
- Ποιοι είναι οι τυράννοι;, ρώτησε γεμάτος απορία ο Μικρός Πρίγκιπας.
- Τυράννοι είναι αυτοί που καταπιέζουν το λαό και επιβάλλουν την εξουσία με τη βία,

δηλαδή “πυξ λαξ”.

Ο Μικρός Πρίγκιπας, δεν τόλμησε να ρωτήσει τι σημαίνει “πυξ λαξ” ή τι σημαίνει βία, γιατί θαρρούσε πως είχε τρελάνει τη Μύρτιδα με τις ερωτήσεις του. Αλλά όμως ρώτησε:

- Και η Αθήνα αυτή, πού βρίσκεται;

- Αααα, ούτε αυτό δεν ξέρεις; Σωστά αφού είσαι από αλλού. Η Αθήνα βρίσκεται στην Ελλάδα.

Αααα... περίμενε να σου δείξω...

- Να μου δείξεις τι;

- Την Ελλάδα ντε, τι άλλο; κι έτρεξε να φέρει μια πλάκα από μέσα από το σπίτι.

Ο Μικρός Πρίγκιπας, μόνο τη στιγμή που σηκώθηκε η Μύρτιδα πρόσεξε πώς ήταν το κορίτσι. Η Μύρτιδα είχε πλούσια καστανά μαλλιά πλεγμένα σε μια μακριά κοτσίδα. Τα μάτια της είχαν χρώμα βαθυκάστανο, τα δόντια της ήταν αρκετά μεγάλα, αλλά της έδιναν ένα γλυκό και αθώο χαμόγελο, που δύσκολα ξεχνούσε κανείς. Φορούσε ένα λιτό χιτώνα και ένα όμορφο ιμάτιο. Στα πόδια της υπήρχαν ωραία καφετί σανδάλια. Τις σκέψεις του όμως διέκοψε η Μύρτιδα, κρατώντας στο χέρι της μία μακρόστενη πλάκα.

- Τι είναι αυτό;

- Αυτό; Αυτό είναι μία πλάκα.

- Και τι είναι η πλάκα;

- Να σου πω την αλήθεια ούτε εγώ πολύ ξέρω...Το χρησιμοποιούσε ο αδελφός μου όταν ζούσε, πριν πεθάνει κι αυτός από την αρρώστια. Εκεί ο γραμματιστής του μάθαινε πολλά πράγματα. Εμένα όμως ο παιδαγωγός του, που πολύ με αγαπούσε -γιατί και αυτός είναι πια νεκρός- μου μάθαινε κάποια πράγματα, κι ας ήμουν κορίτσι.

- Ποιος είναι ο παιδαγωγός; Και υι σχέση έχει που είσαι κορίτσι;

- Παιδαγωγός είναι αυτός που πηγαίνει σχολείο κάθε μέρα τα αγόρια. Εμείς τα κορίτσια μένουμε στο σπίτι και βοηθάμε τις μητέρες μας.
- Η Μύρτιδα έγραψε στην πλάκα τη λέξη «Αθήνα», δίπλα τη λέξη «Σπάρτη», το όνομα «Περικλής» αλλά και «Οδυσσέας».
- Έτσι γράφεται η Αθήνα, έλεγε η Μύρτιδα βάζοντας το

δάχτυλό της στην πλάκα, κι εδώ βλέπεις πώς γράφεται ο θανάσιμος εχθρός της, η Σπάρτη. Βλέπεις εδώ; Εδώ είναι το όνομα του ηγέτη μας, δυστυχώς χθες έμαθα πως αρρώστησε κι αυτός. Κι εδώ

γράφει Οδυσσέας.

- Ποιος είναι ο Οδυσσέας; τη διέκοψε ξανά ο Μικρός Πρίγκιπας.
- Ο Οδυσσέας ήταν ο βασιλιάς της Ιθάκης... Άκου την ιστορία του ' μου την έμαθε ο αδελφός μου... και άρχισε να του διηγείται την ιστορία του Οδυσσέα από όταν πήγε στην Τροία, μέχρι και το γυρισμό του στην Ιθάκη.

Όταν τελείωσε, ο Μικρός Πρίγκιπας γεμάτος ενθουσιασμό, άρχισε να ξετυλίγει τις απορίες του.

- Μετά τι έγινε;
- Μετά δεν ξέρω... Θα μου το μάθαινε ο αδελφός μου, αλλά...
- Αλλά τι;
- Αλλά δεν προφτάσαμε... συνέβη το μεγάλο κακό.
- Ποιο είναι αυτό;
- Ο λοιμός. Μια αρρώστια, που την κολλάει ο ένας τον άλλο και οδηγεί τους θνητούς στο θάνατο, παρέα με τον Πλούτωνα.
- Ποιος είναι ο Πλούτωνα;
- Ο θεός του Κάτω Κόσμου. Γι' αυτό πρέπει να φύγεις, να μη σε κολλήσω, για να ξεφύγεις από τα δίχτυα του.

- Δε φεύγω αν δε δω την πόλη σου, είτε με πείσμα ο Μικρός Πρίγκιπας.

- Καλά! Θα σε ξεναγήσω στην Αθήνα, αλλά μετά υποσχέσου μου ότι θα φύγεις.
- Σύμφωνα.
- Λοιπόν, συνέχισε αδύναμα η Μύρτιδα, εκεί είναι ο Ναός της Αθηνάς, εκεί η Θόλος, η Βουλή, να εδώ πιο κάτω είναι η

Αγορά.

Ο Μικρός Πρίγκιπας, παρόλο που δεν καταλάβαινε τίποτα, ποιας πόλεως είναι η Αθηνά, ποιος είναι ο Ναός της, τι είναι η Θόλος, η Βουλή, η Αγορά..., παρέμεινε σιωπηλός, γιατί έβλεπε την κατάσταση της καινούργιας του φίλης και δεν ήθελε να τη βάλει σε κόπο να του τα εξηγήσει. Έτσι, την άκουγε χωρίς να μιλάει καθόλου, και την παρακολουθούσε θαμπωμένος. Μα καθώς κοίταζε μαγεμένος γύρω-γύρω, σε μια στιγμή δεν πρόσεξε τη Μύρτιδα δίπλα του.

- Α, θα θέλησε να παίξουμε κρυφτό και θα πήγε να κρυφτεί, σκέφτηκε ο Μικρός Πρίγκιπας.
- Ας πάω να τη βρω, είπε.

Μα καθώς έτρεχε, σε μια στιγμή άκουσε από τα δεξιά του μια φωνή να τον καλεί. Υπάκουσε και άρχισε να περπατάει φοβισμένος προς τα εκεί που άκουγε τη φωνή.

Έπειτα από λίγο ο Μικρός Πρίγκιπας βρέθηκε μπροστά από ένα σωρό. Πλάι του, είδε τη Μύρτιδα να προσπαθεί να του μιλήσει.

- Αντίο Μικρέ Πρίγκιπα. Χαίρομαι που πέρασα τις τελευταίες μου στιγμές μαζί σου. Φεύγω. Πάω να βρω τους γονείς μου. Με παίρνει ο μεγάλος Πλούτωνας. Φύγε. Μην ξαναγυρίσεις, δεν ωφελεί σε τίποτα.

Χωρίς να πει λέξη παραπάνω σωριάστηκε πλάι στα πτώματα του λοιμού.

Ο Μικρός Πρίγκιπας άρχισε να κλαίει με αναφιλητά, καθώς δεν μπορούσε να καταλάβει πώς ένα τόσο μικρό παιδί έχασε έτσι τη ζωή του. Μα υπακούγοντας στα λόγια της Μύρτιδας, έφυγε από την Αθήνα, έφυγε από τη Γη και πήρε το βαρύ δρόμο της επιστροφής στην πατρίδα του και στο μοναδικό του λουλούδι.

κι έζησε αυτός
και το λουλούδι του καλά
κι εμείς καλύτερα !!!!!!!!!!!

ΤΕΛΟΣ!!!
ΤΕΛΟΣ!!!